

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: F. L., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Michalem Dlabolou, advokátem,
sídlem U Studánky 3, 170 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Řetězová 2, 405 02 Děčín,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2018, č. j. 190/DS/2018,
JID: 13796/2018/KUUK/FD,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2018, č. j. 190/DS/2018, JID: 13796/2018/KUUK/FD, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 5. 2017, č. j. MDC/43541/2017, sp. zn. MDC/Rp-3387/102785/2016, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 23. 6. 2016 v 17.55 hod. na silnici č. III/25860 v katastru obce Růžová, při řízení motocyklu značky Honda, registrační značky „X“, nejel při pravém okraji vozovky a v levotočivé zatáčce v km 3,804, levou boční částí svého motocyklu narazil do levé přední části protijedoucího vozidla značky Ford, registrační značky „X“. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

- Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný dle jeho názoru porušil povinnost uvedenou v ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Žalobce poukazoval ve svém odvolání na to, že znalec ve svém posudku sice zaujímá kategorické závěry o místě střetu motocyklu žalobce s protijedoucím vozidlem, leč tyto závěry vyvozuje z toliko možných (technicky přijatelných) zjištění, a to ze zjištění částečně neúplných a částečně nesprávných. Žalovaný se však ve svém rozhodnutí omezil prakticky na to, že odcitoval závěr znalce a vyčetl žalobci, že jeho odvolací námitky jsou vytrženy z kontextu. Zjištění znalce jsou však činěna toliko v rovině pravděpodobnosti. Dle žalobce existují dvě varianty jízdy žalobcova motocyklu ve vzdálenosti 0,6 m od pravého okraje vozovky, jak popsala svědkyně S. S. Znalec vyloučil jako nepřijatelnou pouze možnost střetu protijedoucího vozidla se žalobcovým motocyklem jedoucím ve vzdálenosti 0,6 m od pravého okraje vozovky rychlostí 40 až 50 km za hodinu, ačkoliv sám znalec zjistil, že žalobcův motocykl jel ve skutečnosti rychlostí 55 až 67 km za hodinu. Znalec nehodnotil možnost střetu protijedoucího vozidla se žalobcovým motocyklem jedoucím (skutečnou) rychlostí 55 až 67 km za hodinu, a to variantně jednak při jízdě tohoto motocyklu při vzdálenosti 0,6 m mezi jeho jízdním kolem a pravým okrajem vozovky a jednak při jízdě tohoto motocyklu při vzdálenosti 0,6 m mezi jeho pravým okrajem a pravým okrajem vozovky. Znalec tedy nehodnotil a nevyčerpал veškeré nabízející se možnosti střetu protijedoucího vozidla s motocyklem. Je rozdíl mezi tím, jestli se tak střet udát mohl nebo jestli se tak skutečně udál. Žalovaný měl nechat posudek doplnit o posouzení technické přijatelnosti či nepřijatelnosti nehodnocených variant střetu. Žalobce navrhl k důkazu výsledků znalce a revizní znalecký posudek.

Vyjádření žalovaného k žalobě

- Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že se ztotožňuje se závěry znaleckého posudku a hodnotí shodně situaci, kdy znalec vyloučil jako nepřijatelnou možnost střetu protijedoucího vozidla se žalobcovým motocyklem za situace, kdyby žalobce jel v pravém jízdním pruhu. Nebylo třeba vyhotovit revizní znalecký posudek či vyslechnout znalce, neboť skutkový stav věci byl spolehlivě zjištěn. V dalším odkázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování předloženého správního spisu dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná.
7. Dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
8. Dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu na pozemní komunikaci se jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak.
9. Ze správního spisu vyplynulo, že stěžejním důkazem správního řízení byl znalecký posudek soudního znalce Ing. R. Č. ze dne 12.10.2016, č. 1521-40/2016. Znalec dospěl v tomto posudku k závěru, že za vznikem nehodového děje, a to střetu obou účastníků lze z technicko – dopravního hlediska spatřovat pouze nesprávný způsob průjezdu levotočivou zatáčkou motocyklu Honda GL 1500 Gold Wing řidiče F. L. (žalobce), který nejel vpravo a při pravém okraji vozovky. V doplnění odvolání žalobce zpochybňoval závěry znaleckého posudku a mimo jiné uvedl, že znalec opomněl třetí variantu střetu, a to střetu ve vzdálenosti cca 1 metr od pravého okraje vozovky z pohledu žalobce, tedy jízda pravým okrajem motocyklu ve vzdálenosti 0,6 m od okraje vozovky při rychlosti jízdy 55 až 67 km/hod. Na tuto variantu nehodového děje žalovaný reagoval na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí mimo jiné tím, že ze znaleckého posudku jasně vyplývá, že žalobce jel zčásti již v protisměrném pruhu, čímž porušil povinnost, že na pozemní komunikaci se jezdí vpravo, při pravém okraji vozovky a žalovaný nevidí důvod pro doplnění posudku. Soud konstatuje, že žalovaný zaujal přezkoumatelné stanovisko a na odvolání žalobce reagoval v dostatečné míře.
10. Dále se soud zabýval důvodností výtek žalobce vůči znaleckému posudku Ing. Č. Znalec již v úvodu svého posudku uvedl, že na základě všech do současné doby zjištěných skutečností může odvodit způsob střetu a vyřešit rychlost, směry pohybu a pozice motocyklu žalobce a vozu Ford Focus na počátku nehodového děje, před střetem, v době

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

střetu a po střetu. Znalec sice uvedl ve svém posudku, že rychlost motocyklu žalobce v době střetu a na počátku reakce byla v rozmezí 55 až 67 km/hod., avšak zároveň také uvedl, že se jedná o hrubý odhad a lze přijmout i dolní hranici 50 km/hod., která je ve shodě s výpovědí žalobce (str. 28 znaleckého posudku). Dále znalec uvedl, že byla řešena i varianta pohybu dle osádky motocyklu Honda, kdy jede motocykl u pravého okraje vozovky ve směru na Růžovou /cca 0,6 metru/ od pravého okraje vozovky a vozidlo Ford Focus jede v protisměrném jízdním pruhu. Tuto variantu označil znalec jako nepřijatelnou, a to vzhledem k vytvoření hlavního pole střepin a vzhledem k tomu, že by došlo k vyjetí motocyklu vpravo mimo vozovku a motocyklista by se v rychlosti cca 40 až 50 km/hod. nedokázal vrátit zpět a nedojel by do konečné pozice. Popis nehodového děje dle žalobce i paní S. je dle znalce technicky nepřijatelný a k nehodě, jak oni dva uvedli, nedošlo (str. 32-33 znaleckého posudku).

11. Soud konstatuje, že znalecký posudek považuje za dostatečný a úplný, neboť znalec připustil i nižší rychlost žalobce před střetem než 55 až 67 km/hod, a to i 50 km/hod. a tuto tedy vzal v úvahu. Dále pokud je ve znaleckém posudku uvedeno, že motocyklista jel rychlostí 40 až 50 km/hod. je zřejmé, že tím znalec měl na mysli rychlost po srážce nikoliv v době srážky a tato rychlost po střetu pak musí být nižší. Soud konstatuje, že tento údaj tedy nijak neznevěrohodňuje závěr znalce o rychlosti v době střetu, která se mohla pohybovat okolo 55 km/hod. s tolerancí odchylky 5%. Znalec se zabýval i variantou průběhu nehodového děje uvedeného žalobcem a svědkyní S., avšak tuto variantu vyloučil jako nemožnou a jednoznačně uvedl, že střetu mohl bezpečně zabránit pouze žalobce, pokud by jel na počátku nehodového děje v pravém jízdním pruhu z pohledu ve směru od obce Srbská Kamenice a nepřejel by do protisměrného jízdního pruhu, ve kterém správně vpravo u pravého okraje jel řidič vozidla Ford Focus. Soud shledává znalecký posudek dostatečným a konstatuje, že se žalobci jeho tvrzeními nepodařilo tento posudek znevěrohodnit tak, aby byla nutná jeho doplnění, výslech znalce Ing. Č. nebo dokonce vypracování revizního posudku.
12. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. listopadu 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)